

да пристигнатъ въ Преславъ презъ есенъта 893 година. Така и стана. Презъ септемврий започнаха да пристигатъ отъ всѣкжде съборяне: боляри-полководци, боляри-управници, владици, кметове и много други първенци. Всички добре премѣнени.

Старецътъ Борисъ и младиятъ князь Симеонъ посрѣщаха и настаняваха всички съ радостъ и готовность. Отъ Македония пристигнаха много боляри-управници. Между тѣхъ бѣше Дометъ управникътъ на областта Кутмичевица (между Охридско езеро и Адриатическо море) по рѣка Деволъ. Той се придружаваше отъ единъ едъръ черковникъ, съ голѣма, дълга брада. Черковникътъ бѣ учителъ на цѣлата Дометова област и се наричаше Климентъ. Щомъ Борисъ съгледа Климента, веднага го повика при себе си, пригърна го и радостно го гледаше въ очитѣ, като го разпитваше за всичко. Подиръ това той повика Симеона и му каза: — Сине, ето единъ отъ нашитѣ най-добри свещеници-учители. Той работи вече седемъ години между нашитѣ братя по долината на рѣка Деволъ. Името му е **Климентъ**, ученикъ на св. Кирила и Методия. Заедно съ Наума и Ангелария той дойде отъ Моравия въ България. Ти бѣше тогава на учение въ Цариградъ. Азъ ги приехъ и настанихъ на работа. Скоро добриятъ Ангеларий почина, а Наумъ и Климентъ поискаха да бждатъ учители на българския народъ. Азъ оставихъ Наума да учи младитѣ въ Плиска и Преславъ, а Климента изпратихъ въ Македония по негово желание. Разговорете се съ него и вижте, какъ може да се просвѣти по-скоро нашиятъ народъ.“

Борисъ се зае съ други работи по събора, а Симеонъ и Климентъ приказваха дълго. Симеонъ бѣ образованъ човѣкъ. Цѣли 10 години (878—888) той